

Parlamentul României
Senat

EXPUNERE DE MOTIVE

Asistența de sănătate publică reprezintă efortul organizat al societății în vederea protejării și promovării sănătății populației.

Responsabilitatea pentru asigurarea sănătății publice revine Ministerului Sănătății, autorităților de sănătate publică teritoriale, autorităților de sănătate publică din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, precum și autorităților din administrația publică locală.

Finanțarea spitalelor din România trece prin momente foarte grele, astfel multe dintre acestea sunt la limita supraviețuirii, iar altele, și mai grav, se desființează, ultimul caz fiind al Spitalului Orășenesc Titu din județul Dâmbovița ce a fost desființat prin hotărâre de guvern în ședința din data de 04.06.2013.

Consiliile locale sau județene nu reușesc din resurse proprii să finanțeze spitalele din subordinea lor.

Ministerul Sănătății a alocat fonduri insuficiente sau deloc pentru spitalele din rețeaua autorităților administrației publice locale, din anul 2010 până în prezent, pentru dotarea cu aparatură medicală, reparații capitale și finanțarea obiectivelor de modernizare, transformare și extindere a construcțiilor existente.

În aceste momente când sistemul medical este subfinanțat, este necesar a se lua măsuri de atragere de fonduri prin instituirea unei taxe de solidaritate în sprijinul spitalelor din rețeaua autorităților publice locale.

Autoritățile publice locale care nu au în administrare spitale, deci nu contribuie financiar la întreținerea și buna desfășurare a activității unui spital, dar cetățenii din localitățile respective beneficiază de asistență medicală, să contribuie printr-o taxă de solidaritate de 1 leu / locuitor / lună, la un fond administrat de Ministerul Sănătății și repartizat spitalelor din această rețea în funcție de numărul de paturi.

De precizat că în acest caz nu putem vorbi despre discriminare între localități întrucât unitățile administrativ teritoriale ce au în administrare spitale, contribuie financiar pentru infrastructura spitalului, pentru bunuri și servicii și pentru cofinanțarea proiectelor derulate pe fonduri europene.

Totodată este necesar a se face o delimitare clară între medicul angajat la un spital public și faptul că același medic deține un cabinet medical individual privat la care direcționează pacienții.

Ținând cont de aceste considerente propun ca medicii angajați în cadrul spitalelor publice să nu poată desfășura activități remunerate sau neremunerate în cadrul unor cabinete medicale individuale private sau în cadrul unor clinici private.

În consecință am elaborat prezenta inițiativă legislativă pe care o propun spre adoptare Parlamentului, conform prevederilor art.88, alin.1 și alin.4 din Regulamentul Senatului